

Sygn. akt I CNP 31/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi M. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 8 grudnia 2009 r.,
wydanego w sprawie
z powództwa HDI Asekuracja Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
przeciwko M. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 8 grudnia 2009 r. zmienił oddalający powództwo wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 września 2009 r. i zasądził od pozwanego M. S. na rzecz HDI Asekuracja Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. w Warszawie kwotę 2 743,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2008 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1 117 zł tytułem kosztów procesu. W skardze pozwany wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym i sformalizowanym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie naruszenia prawa, którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepub.). W skardze nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób, skoro nie określono jej

kwotowo, ani też nie wskazano jakoby zasądzoną zaskarżonym wyrokiem należność skarżący uiścił.

Skoro więc w skardze odwołano się do szkody, która jeszcze nie wystąpiła, bo do szkody przyszelej, to w rezultacie nie zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Trafnie Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił uwagę skarżącemu, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, a nadto, iż aby mogła zostać uwzględniona naruszenie prawa musi mieć kwalifikowany, elementarny oraz oczywisty charakter i tylko w takim wypadku zaskarżonemu orzeczeniu można przypisać cechy bezprawności w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c.

Ze wskazanego względu skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).